

ΚΑΠΑΜΑ ΣΤΟ ΦΟΥΡΝΟ.

Φωτιά και οί 'Εγγλέζοι, φωτιά και οί Φελλάχοι,
 ό 'Αραμπή σηκώνει παντιέρα φανερά,
 και ό Χαμίτ Σουλτάνος ώσάν χαμένα τ'έχει,
 δέν πρόσμενε ποτέ του αύτή τή συμφορά.
 Όλα τὰ όνειρά του κούφια καρύδια 'έγ'ηκαν,
 κι' οί πιό καλοί του φίλοι 'στὰ κρύα τόν άφ'ηκαν.

Κι' ό 'Αραμπή ακόμη δέν σέ ψηφά, Χαμίτη·
 γιὰ νά τόν καλοπιάσης τὸ Μετζιτιέ τοῦ στέλλεις,
 όμως αύτός πολέμους μονάχος του κηρύττει,
 και όλο κόντρα πάει σ' εκείνα όπου θέλεις.
 Κανέννας πιά και σένα, Χαμίτ, δέν λογαριάζει,
 και ούτε τούς Φελλάχους τὸ κράτος σου δέν σκιάζει.

Έσήμανε γιὰ σένα ή ύστερη καμπάνα·
 τὸ έβαλε 'στό πείσμα ό Γλάδστων νά σέ φάγη,
 και σύρε 'στοῦ διαβόλου αν άγαπᾶς τή μάinna
 με τούς Κισλαραγάδες και όλο τὸ σεράγι.
 Τὰ σχέδια τοῦ Βίσμαρκ νά κάμνης εκεί πέρα
 και έξω τοῦ Προφήτη νά βγάλης τήν παντιέρα.

Γιαγκίν 'στην 'Αλεξάνδρα, σφαγή, καπνός και σκόνη·
 βάλε φωτιά 'στὰ τόπια, καυμένη 'Αραπιά·
 σ' έτρέλλανε εκείνο τὸ 'Αγγλικὸ κανόνι,
 και μες 'τὰ σύνορά σου δέν θαύρης τόπο πιά.

Γιαγκίν 'στην 'Αλεξάνδρα κι' ήρωική φευγάλα,
 μα' όπου πᾶς, σέ φθάνει τοῦ Σέϋμουρ ή μπάλα.

Έδω κ' εκεί σκορπιέται τῆς 'Αραπιάς τ' άσκέρι,
 κι' άτρόμητος ό 'Αγγλος 'στην Αίγυπτο πηδᾷ·
 ε! τώρα τέλος πάντων τήν έβαλε 'στό χέρι,
 και σαμπαί ό Γλάδστων 'στον Βίσμαρκ τραγουδᾷ.
 Δέν ήλθαν γιὰ φιγοῦρα οί 'Αγγλοι άνω κάτω...
 έβρόντησε κανόνι;... αντίο ντέλ πασσάτο!

Ό νέε Ναπολέον, ω 'Αραμπή μου Μπέη,
 'στον κόρφο σου δέν θέλω νά ήμαι ούτε ψύλλος·
 καθεις ποῦ σέ γνωρίζει τή μοιρά σου άς κλαίη·
 όργήγορα 'στους δρόμους θα τραβηχθής σαν σκύλος.
 'Αν φούσκωνες ώς τώρα μ' όνειράτα μεγάλα,
 μα' άπ' έδω και πέρα σέ καρτερεί κρεμάλα.

Σέ 'πῆρε 'στό λαιμό του εκείνος ό Προφήτης,
 κι' έκίνησες τοῦ κόσμου τόν ένα κι' άλλο πόλο...
 αύτὰ παθαίνει κάθε τρελλός Κομπογιαννίτης,
 όπου ζητεῖ νά παίξη άνδρός μεγάλου ρόλο.
 'Αλλά σέ συγχωρούμε και νά μᾶς συγχωρέσης...
 τόσα Ούρι προσμένουν 'στό πλάγι των νά πέσης.

Πετσόκοβε καθένα, ω Σέϋμουρ, 'Αράπη,
 τόν Νείλο μ' αίμα μαῦρο νά κατὰπλημμυρήσης·
 τόση γιὰ σένα, 'Αγγλε, αίσθάνομαι άγάπη,
 ποῦ ήθελα κι' έμένα νά βομβαρδοβολήσης.

ΜΕ ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ ΦΟΥΣΤΑΝΙ

(Ίδ. άριθ. 313)

— Έγώ, άνδρες 'Αθηναίοι και 'Αθηναίδες, ως άνήρ
 έλαβον γυναίκα ούσαν και πρό τοῦ γάμου της τοιαύτη.
 Τήν ήγάπουν δίκην τοῦ έαυτοῦ μου. Πολλάκις δέ μοῦ
 έλεγε, αν έθιώρουν έγκλημα τὸ προπατορικόν τῆς Εὔας
 άμάρτημα. Έγώ δέ τῆς άπῆντουν, ότι έπειδή ή Εὔα
 έγελάσθη υπό τοῦ όφους διαβόλου, δέν ήτο άμάρτημα,
 καθόσον δέν ήτο έκούσιον, άλλ' ύπερακούσιον. Μοῦ εἶπε
 λοιπόν όρκισθεῖσα εἰς τήν τιμιότητά της, ότι ένας κά-
 ποιος τοῦρκος άξιωματικός τήν έγέλασε, χωρίς αύτή νά
 τὸ θέλῃ, άπαράλλακτα ως ή Εὔα. Δέν έκαμα τίποτε,
 εἶπε, παρὰ νά έμπέσω εἰς τὸ άμάρτημα τῆς προποῦ-
 περκυρούλας σου Εὔας. Ναί τῆς άπῆντησα:

— 'Αλλά ό Θεός τήν έβγαλε από τόν παράδεισο γυ-
 μνή και τῆς έρριξε τὰ ρούχα εἰς τόν δρόμο. Δέν τήν συ-
 χώρεσε, έπειδή ήτο άσυχώρητο τὸ πᾶγμα τὸ όποῖον
 έκαμε.

— Αἴ τότε νά κάμης και σύ τὸ ίδιον, έπειδή παρό-
 μοιον σοῦ συνέβη. Νά μέ βγάλῃς από τὸ σπίτι χωρίς
 ρούχα, διότι αν δέν μέ βγάλῃς έχω σκοπὸν νά φύγω.
 Καί μοῦφυγε. Από τότε κ' έγὼ έπῆρα τὰ μάτια μου και
 έφυγα και μέ βγάλαν τὰ μάτια μου έδω, διὰ τήν σωτη-
 ρίαν τοῦ έθνους, διότι έχω άπόφασιν κατὰ βούλησιν νά
 διορισθῶ άρχικαθηγητής τῆς ιατρικῆς εἰς τὸ Πανεπιστή-
 μιον.

— Καί έχεις Ντόκ, δίπλωμα, ήρώτησεν ό 'Ράλλης σο-
 βαρῶς.

— Έχω τὰς συνταγὰς μου. Καί ίδου μερικάς από
 καμπόσας ποῦ έχω, ως φέρων αύτὰς άπάνω μου κατὰ
 συνέχειαν πάντοτε.

«Θεραπεία κατὰ τῆς έρωτικῆς χλωρώσεως τοῦ έρωτι-
 κοῦ πάθους τῶν εντέρων.

«Φαινόμενα μετὰ συμπτωμάτων: έντεροσωλήνος έμφρά-
 »ξις εκ μiasματώδους άναπνοῆς έρωτικῆς άέρος, προσε-
 »χομένου εκ κολλητικῆς φιλήματος. Έκχείλησις τοῦ αἱ-
 »ματος ένεκα λόγου σφοδρῶν παλμῶν καρδιακῶν κτύπων
 »και άλλων γεγονότων.

«Θεραπευτικὴ τάξις: Χάπια κατ' ίδιον τρόπον κατὰ-
 »σκευασμένα εκ διαφόρων βοτάνων τοῦ είδους των. Μία
 »ούγγια άναπνευματικῆς άέρος. Ένα δράμιον κατασκευα-
 »σμένου πολυειδῶς εν είδει έμπλάστρου θεραπευτικῆς.
 »Ταῦτα πάντα νά λαμβάνωνται εἰς δόσεις εν διαλύσει».

Ός άγριοκάτσικο άνεπήδησεν άμέσως ό Κώστας, όχι ό

Κυνήγα τούς Φελλάχους με μπόμπες και μυδράλια,
και στήνε πυραμίδες μ' Αράπηδων κεφάλια.

Στὴν Αἴγυπτο μὰς ἦλθαν οἱ φίλοι μας Ἑγγλέζοι·
ἐγκρέμισε μιὰ μπάλα τὸ κράτος τ' Ἀραβῆ·
Λουκούλειο γιὰ ὅλους ἀπλόνηται Τραπεζί,
καὶ ἡ Ἑλλὰς θὰ πάρη κουρμάδες γι' ἀμοιβή.
Λοιπὸν 'στὸ πόδι ὅλοι, 'στὴν Αἴγυπτο νὰ πάμε,
καὶ καπαμᾶ 'στὸ φούρνο τὸν Ἀραβῆ νὰ φάμε.

Souris.

ΤΙ ΚΟΜΙΚΟΤΡΑΓΙΚΟΝ

Δράμα αὐτὸ τὸ αἰγυπτιακόν! Εἰς ἀρχικυρίαρχος — ὁ
Σουλτάνος — τοῦ ὁποίου ὁ ἀντιπρόσωπος σώζεται ἔσως
κολυμβῶν ἐπὶ ἀγγλικῷ πλοίου. Εἰς ὑποκυρίαρχος — ὁ ἀν-
τιβασιλεὺς — τίς οἶδε εἰς τί μετημφισμένους δραπετεύει
καὶ αὐτὸς καὶ τίθεται ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Σέϋμουρ.
Οἱ μισοὶ Αἰγύπτιοι Μεγιστᾶνες μετὰ τὸν ἀντιβασιλέα· οἱ
ἄλλοι μισοὶ μετὰ τὸν Ἀραβῆν. Αὐτὸς καὶ ὁ στρατὸς φεύ-
γοντες τὰς ἀγγλικὰς βόμβας τρέπονται πρὸς τὸ ἐσωτε-
ρικόν· ὁ Ἀραβῆ γίνεται ἀγνώστου διαμονῆς· ὅπισθεν
αὐτοῦ ὑψοῦνται γλώσσαι πύρινοι, λείχουσιν πλατείας,
μέγαρα, οἰκίαι, ἀνάκτορα, προξενεῖα. Ἐξῶθεν τῆς
Ἀλεξανδρείας ὁ Σέϋμουρ μετὰ τὰ θωρηκτὰ δεσπόζει τῆς
πόλεως, ἀλλ' ὅχι καὶ τῆς ἀνταρσίας. Ὁ βομβαρδισμὸς
ἀρχίζει μετὰ ἐξακοσίους ναύτας καὶ στρατιώτας! Καὶ ἂν
ἐπανεέλθῃ ὁ Ἀραβῆ μετὰ δεκακισχιλίου; Καὶ ἂν ἐξεγείρῃ
ὅλας τὰς ἀγρίας φυλάς; Ἐν τούτοις αἱ σχέσεις τῆς Γαλ-

λίας καὶ τῆς Ἀγγλίας εἶναι μέλι καὶ γάλα, ἀδιέφορον
ἂν ἡ μία τρώγῃ τὴν ἄλλην καὶ τρώγονται αἱ δύο μαζύ.
Καὶ ἐπανερχόμεθα τῶρα εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀποκαταστά-
σεως τῆς τάξεως ὑπὸ τοῦ ἀντιβασιλέως μετὰ τοὺς ὀλίγους
ἱππεῖς τοὺς ὁποίους ἄφησεν ὁ Ἀραβῆ! Ἐλησμονήσαμεν
καὶ τὴν ὑπόσχεσιν τῆς Πύλης νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα εἰρη-
νικῶς! Ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι ὅλον αὐτὸ τὸ δράμα εἶναι
μία αἱματηρὰ παντομίμα. Αἱματηρὰ, διότι δυστυχῶς τὸ
πρόσωπον τοῦ παλατιοῦ, τοῦ τρώγοντος συνήθως ξύλο,
τὸ διαδραματίζουν ἄθωοι εὐρωπαϊκοὶ πληθυσμοὶ πίπτον-
τες ὑπὸ τὰ λεμπούτια τῶν φελλάχων καὶ τὰς μαχαίρας
τῶν Βεδουίνων. Κατὰ τὰ ἄλλα ἡ Ἀγγλία κοροϊδεύει
τὴν Γαλλίαν, ἡ Γαλλία τὴν Ἀγγλίαν, αἱ δύο ὁμοῦ κο-
ροϊδεύουν τὴν Πύλιν, ἡ Πύλι αὐτὰς, ὁ Βίσμαρκ ὅλους,
ὁ Δερβίς κοροϊδεύει τὸν Ἀραβῆ, ὁ Ἀραβῆ τὸν Δερβίς, αὐ-
τὸς τὸν Κεδίβην καὶ ὁ Κεδίβης ἂν δὲν παρερρόνησεν
ἔως τῶρα, μόνον διὰ τοῦτο ἀξίζει νὰ μείνῃ ἀντιβασιλεὺς.
Ἄς ἴδωμεν τίς θὰ εἶναι ὁ τελευταῖος γελάσων!

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ.

Εἰς τὴν Τραπεζοῦπολιν τοῦ Γιαννοπούλου :
— Σοῦ ἔχω ἓνα διαβολοσυναχί!.. Τί κάνεις ἐσὺ
ὅταν εἶσαι συναχωμένος ;
— Ἐγὼ, ὅταν εἶμαι συνοχομένος ; πτερνί-
ζουμαι.

Εἰς τὸ Διδασκαλεῖον διδάσκειται ἡ Πραγματογνωσία :
Ὁ λόγος περὶ τοῦ Κόκορα.
— Καὶ εἰς τί μὰς χρησιμεύει ὁ κόκορος, ἐρωτᾷ ὁ δι-
δάσκαλος;

Ἀνατολίτης, ἀλλ' ὁ σημερινὸς καὶ τότε ρήτωρ :

— Ντόκτωρ, ἐφώνησε μετὰ πνιγομένην φωνὴν ἐκ τῆς
βίβας, κύριε Ντόκτωρ, Ντοκτόρων, ἀπάντων Ντόκτωρ, Ἀ-
σκληπιέ τῶν Ἀσκληπιάδων, Ἀσκληπιέ τοῦ Ἀσκληπιοῦ,
Πύρλα τῶν ἱατρῶν, ἐδῶ, ἐκεῖ, παρκατάω, σ' αὐτὸ τὸ μέ-
ρος, δεξιὰ, ἀριστερὰ, ἐν τῷ μέσῳ, μεταξὺ σώματος καὶ
μὴ σώματος, κᾶπου, εἰς ἓνα μέρος, ἀκαταλόγιστον μέρος,
αἰθάνομαι κᾶτι ἀνέκφραστα εἰς τὴν ἱατρικὴν ἐπιστημο-
νικότητα τῆς γλώσσης, τί με συμβουλεύεις νὰ κάμω ;
Νὰ, πιάσε καὶ τὸν σφιγμόν μου, πιάσε, καὶ θὰ ἴδῃς, ὅτι
κτυπᾷ ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη, ἀπ' ὅπου κι' ἂν πιάσῃς.
Εἶνε, ἔσως, Ντόκτωρ, καρδιοκτύπι ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποῦ
ἐκρημνίσθηκα μέσα στὴ βαρέλα, ἀπὸ ἐνθουσιασμὸν ἐθνι-
κὸν ἔνεκα.

— Ἐτσι αἱ ; Ἄν ἀληθεύῃ αὐτὸ, θὰ πῇ ὅτι εἶνε ἀλή-
θεια. Τρέχα, δὲν ἐπιδέχεται ἀναβολῆς, εἶνε κατεπεῖγον,
τρέχα, πῆγαινε στὸν Ὁρφανίδην, στὸν Μακκᾶ, στὸν Ἀρε-
ταῖο, στὸν Πρετεντέρ, στὸν Τράϊμπερ, καὶ λοιποὺς τσαρ-
λατάνους, νὰ κάμουν διάγνωσιν τῆς νόσου τῆς ἀσθενείας
σου, καὶ ἔπειτα δρᾶμε τρεχούμενος πρὸς ἐμὲ γιὰ νὰ τοὺς
ὑποδείξω, μετὰ τὴν διάγνωσίν των, ὅτι εἶνε ἐναγεῖς ἱα-
τροί, ἀνάπλεοι πάσης μεστής ἀμαθείας . . . Ἐπῆγες ;
Πολὺ καλὰ, τὰμ πολὺ καλὰ, καθὼς λέγουν οἱ γερμανοί
σας. Καὶ τί σοῦ εἶπαν ; Σοῦ εἶπαν ὅτι ἔχεις τὴν νόσον
ποῦ σοῦ εἶπα ἐγώ. Τὸ εἴξουρα . . . Τσαρλατάνοι ! Καὶ τί
ἄλλο ἔχουν νὰ εἰποῦν παρὰ ὅσα λέγω ἐγώ ; Ποίου βαθμοῦ

σφιγμοῦ σὲ βρῆκαν ; Ὅσων εἶπα κ' ἐγώ. Τὸ εἴξουρα. Τὸ
διέγνωσαν. Ἀλλὰ δὲν ἔχει ἔτσι. Ὁ βαθμὸς τοῦ σφιγμοῦ
σου εἶνε κατωτέρου βαθμοῦ σφιγμοῦ, εἶνε σφιγμὸς σφιγ-
μοῦ. Δὲν εἶνε ἔτσι. Θέλεις ἓνα καθάρσιον ἀνωθεν καὶ ἓνα
εὐκόλιον κάτωθεν. Ὡστε νὰ σοῦ ρθουν κι' ἀποπάνω κι'
ἀποκάτω, ἐπὶ τὸ ἐπισημότερον, εἰς τρόπον ποῦ νὰ μὴ
κρατιέσε, πρὸς τιμὴν τῆς ἐπιστήμης . . . Τί εἶπες πῶς
αἰσθάνεσαι ;

— Κτυπήματα τῆς καρδιᾶς.
— Τὸ διέγνωσα. Εἶπες, δηλαδὴ διέγνωσα, ὅτι ἀγα-
πᾶς συμπαθητικῶς μιὰν γυναῖκα ; Αἱ ;

— Ἐτσι μοῦ φαίνεται.
— Δὲν σοῦ φαίνεται τίποτε, τὸ γνωρίζεις, εἶνε τῆς
ἀσθενείας. Εἶνε ὅπως ὁ θερμαζόμενος, ποῦ νομίζει πῶς
βλέπει κᾶτι τι καὶ δὲν βλέπει τίποτα . . . Καὶ ἀπὸ ποῖον
μέρος τῆς καρδιᾶς τὴν ἀγαπᾶς ; Ἀπὸ τὸ δεξιὸν ἢ τὸ ἀρι-
στερόν ;

— Κύριε Ντόκ, εἶπεν ὁ Ῥάλλης, τὸ αἰσθάνεται αὐτὸ
ἐν τῷ μέσῳ.

— Δὲν ῥωτῶ σέ. Σὺ εἶσαι κράσεως ἀθυροστομικῆς, καὶ
κρῖμα τὸν πατέρα ποῦ ἔχεις. Λέγε, κύριε ἀσθενῆ. Σοῦ
πονεῖ ἡ καρδιά ; θέλει γιαντρικὸ νὰ γιάνῃ. Δὲν σοῦ πονεῖ ;
Πάλι πρέπει νὰ γιάνῃ νὰ μὴ σοῦ πονέσῃ. Πονεῖς, δὲν
πονεῖς, ἀσθενεῖς δὲν ἀσθενεῖς, πρέπει νὰ πάρῃς γιαντρικὸ
διὰ νὰ γιάνῃς. Εἶσαι ὑγιεῖς καὶ δὲν ἐπῆρες γιαντρικὸ ;